

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

Головне управління Національної поліції в Луганській області

Слідче управління

вул. Вілесова, 1, м. Сєверодонецьк, Луганська область

(адреса для листування-вул. Філософська, 39А, м. Дніпро, Дніпропетровська область, 49006)

suop@lg.police.gov.ua

Код ЄДРПОУ 40108845

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Дніпро

23 квітня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах слідчого управління Головного управління Національної поліції в Луганській області Буніна Ірина Валеріївна, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №12014140050002846 від 24.07.2014 та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Литвину Сергію Анатолійовичу,
02 липня 1973 року народження,
громадянина України, уродженцю
м. Лисичанськ Луганської області,
зарєєстрованому за адресою:
м. Луганськ, вул. Осипенка, 5/214,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 260 КК України, а саме в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

Встановлено, що з 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі — РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі — ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротачії сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ, представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі — «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року Сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014.

Автономна республіка Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

У квітні 2014 року за підтримки керівництва Російської Федерації групою проросійсько-налаштованих мешканців Луганської області, т.зв. представників територіальних громад Луганської області, ініційовано проведення так званого референдуму з питанням: «Чи підтримуєте Ви Акт про державну самостійність «ЛНР», яким публічно закликано місцеве населення Луганської області до проведення 11.05.2014, на порушення порядку встановленого Конституцією України, так званого «загального обласного референдуму» на території Луганської області, з питання визнання державної самостійності «Луганської народної республіки», та вчинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України.

11 травня 2014 року в окремих містах та районах Луганської області, всупереч законодавству України за ініціативи проросійсько-налаштованих мешканців Луганської області (стосовно яких розслідуються окремі кримінальні провадження та стосовно яких судами винесено обвинувальні вироки) організовано та проведено вказаний так званий «референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про створення незаконного псевдодержавного утворення «ЛНР».

18 травня 2014 року на підтримку результатів проведеного так званого референдуму представниками самопроголошеної «ЛНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, проголошений юридично нікчемний нормативно-правовий акт т.зв. «Тимчасовий основний закон (Конституція) Луганської народної республіки», яким передбачено, що

т.зв. «Луганська народна республіка є демократичною, правовою та соціальною державою, її територія визначається кордонами, які існували на день її утворення (тобто територія Луганської області України), а влада здійснюється шляхом поділення на законодавчу, виконавчу та судову».

На підставі зазначеного юридично нікчемного нормативно-правового акту представниками самопроголошеної «ЛНР», представниками Російської Федерації з числа своїх громадян та місцевого населення Луганської області сформовані політично-управлінські (т.зв. «органи державної влади ЛНР») та силові органи, які мали стабільний склад лідерів, підтримували між собою тісні зв'язки, забезпечували централізоване підпорядкування учасників зазначених органів лідерам організації, а також розробили план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його реалізації.

При цьому, кожний учасник органів політичного та силового блоків «ЛНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлювали, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом незаконного створення на території Луганської області нового псевдодержавного утворення.

Так, у не встановлений час, але не пізніше квітня 2014 року у громадянина України **Литвина Сергія Анатолійовича**, 02.07.1973 р.н. виник злочинний умисел, направлений на прийняття активної участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, так званої «військової комендатури ЛНР».

При цьому Литвин С.А. розумів, що вказане не передбачене законом збройне формування «військова комендатура ЛНР» мало організовану структуру військового типу, а саме єдиноначальність, підпорядкованість, чітку ієрархічність та дисципліну, його учасники озброєні вогнепальною зброєю, вибухівкою, а також мають військове озброєння та військову техніку, вантажні та легкові автомобілі (у тому числі незаконно вилучені у населення).

Крім того, у вищезазначеному формуванні було визначено механізм вступу до нього, умови участі, порядок проходження служби, в кожному структурному підрозділі ставились завдання щоденної діяльності, що полягає в здійсненні методами військових операцій силової підтримки незаконно створених структур «ЛНР», придушення організованого опору населення на окупованій території та його залякування, примусового виселення патріотично налаштованого населення Луганської області, тобто його депортація, встановлення режиму військового стану, запровадження та дотримання режиму комендантського часу на тимчасово окупованій території Луганської області, протистояння підрозділам Збройних Сил України та правоохоронних органів України, знищення їх живої сили і матеріальних засобів, а також скоєння інших тяжких та особливо тяжких кримінальних правопорушень.

Реалізуючи свій злочинний намір, Литвин Сергій Анатолійович, у не встановлений час, але не пізніше квітня 2014 року, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, маючи умисел, спрямований на участь у діяльності не передбаченого законом збройного формування, перебуваючи у не

встановленому місці на території Луганської області, вступив до складу не передбаченого законом збройного формування, так званої «військової комендатури ЛНР», погодившись підпорядковуватися ієрархії, дисципліні та правилам поведінки у цьому збройному формуванні.

07 жовтня 2014 року, указом № 15 глави «ЛНР», була створена т.зв. «народна міліція ЛНР», до складу якого було включено «військову комендатуру ЛНР», під назвою «окремий комендантський полк народної міліції ЛНР».

За рішенням керівництва самопроголошеної «ЛНР» окупаційної адміністрації РФ зазначеному незаконному збройному формуванню доручено здійснення збройного опору силам АТО, проведення обстрілів та залякування цивільного населення на тимчасово окупованій території Луганської області.

З метою виконання цих завдань у складі «військової комендатури ЛНР» сформовані: комендантська рота, яка складається з управління та комендантського взводу; слідчі відділення та відділення дізнавачів; гауптвахта та таємна частина; окремі мотострілецькі механізовані підрозділи; окрема рота караулу; бойові батальйони; т.зв. «особливий відділ військової комендатури ЛНР» (мовою оригіналу – «особый отдел военной комендатуры ЛНР»), а також інші підрозділи, до складу яких на постійній основі залучені громадяни України та громадяни інших держав, радикально налаштовані до діючої державної влади України.

Місцями дислокації «військової комендатури ЛНР» були визначені, зокрема, приміщення:

- Луганської обласної державної адміністрації (далі – ЛОДА), за адресою: площа Героїв ВВВ, 3, місто Луганськ;
- Ізолятора тимчасового тримання Луганського міського управління ГУ МВС України в Луганській області (далі – ІТТ), за адресою: кв. Шевченка, 50, м. Луганськ;
- Жовтневої районної ради міста Луганськ, за адресою: 31-й квартал, 14 А, місто Луганськ.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Литвин Сергій Анатолійович, у не встановлений час, але не пізніше квітня 2014 року (точні дату та час в ході досудового розслідування не встановлено) та по теперішній час, перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області, а саме у м. Луганськ, здійснює керівництво структурним підрозділом не передбаченого законом збройного формування — групою швидкого реагування «окремого комендантського полку народної міліції «ЛНР», відповідаючи за бойову та мобілізаційну готовність його учасників та успішне виконання поставлених завдань, пов'язаних з пошуком осіб, прихильних до України, які в подальшому, за його безпосередньої участі, незаконно позбавлялися волі та піддавалися катуванню, з метою отримання відомостей про місце розташування, пересування, структуру та оснащення підрозділів Збройних Сил України та інших військових формувань.

Крім того, Литвин С.А. усвідомлював, що зазначений підрозділ силового блоку окупаційної адміністрації РФ не відноситься до воєнізованих формувань,

передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування воєнізованих та збройних формувань України.

Таким чином, Литвин Сергій Анатолійович, обґрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

З 19.02.2014 представниками Російської Федерації (далі — РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі — ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ, представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі — «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську — терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі — «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року Сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014.

Автономна республіка Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Таким чином, із 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини

території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм МГП).

За вищевказаних обставин, в умовах триваючого збройного конфлікту міжнародного характеру громадянин України Литвин Сергій Анатолійович, 02.07.1973 р.н., діючи за попередньою змовою з іншими невстановленими учасниками вищезазначеного не передбаченого законом збройного формування, вчинив дії щодо порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до вимог ч. ч. 1, 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 03.07.1954, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з ч. 1 ст. 4 даної Конвенції, особами, які перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно вимог ст. ст. 27, 29 вказаної Конвенції, особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, які перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. ст. 31-33 указаної Конвенції жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під

захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; застосування будь-яких заходів, що можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, які перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, що не викликані потребою лікування особи, яка перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Крім того, статтею 147 зазначеної Конвенції визначено, що до серйозних порушень серед іншого належать тортури або нелюдяне поводження.

Згідно з преамбулою Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), положення даних конвенцій та цього Протоколу повинні за всіх обставин цілком застосовуватися до всіх осіб, які перебувають під захистом цих документів, без яких-небудь несприятливих відмінностей, що полягають у характері чи походженні збройного конфлікту або у причинах, що висуваються Сторонами в конфлікті чи приписуються їм.

Згідно з ч. 2 ст. 75 вказаного Протоколу заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема, катування всіх видів - фізичні чи психічні; погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

У відповідності до статей 51 і 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року, який ратифікований Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 18 серпня 1989 року, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Громадянин України Литвин Сергій Анатолійович, у не встановлений час, але не пізніше квітня 2014 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території Луганської області, а саме у м. Луганськ, усвідомлюючи усі вищенаведені обставини та факт наявності міжнародного збройного конфлікту, діючи у складі незаконного збройного формування «військова комендатура ЛНР», за попередньою змовою з іншими невстановленими особами із числа вказаного незаконного збройного формування, розпочав злочинну діяльність зі встановлення патріотично налаштованих осіб на тимчасово окупованій території міста Луганськ, які на думку останнього, своєю активною громадською позицією можуть заважати впровадженню та реалізації окупаційної політики держави-агресора, а також реалізації окремих рішень представників окупаційної адміністрації на тимчасово окупованій території Луганської області, для подальшого здійснення впливу на останніх, в тому числі із застосуванням психологічного та фізичного насильства.

Так, 22.07.2014 приблизно о 16.00-16.30 год. Литвин С.А., реалізуючи свій злочинний умисел, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, за попередньою змовою з іншими невстановленими особами із числа не передбаченого законом збройного формування так званої «військової комендатури ЛНР», розуміючи наявність міжнародного збройного конфлікту та достовірно знаючи, що цивільне населення перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, знаходячись на блокпосту, розташованому на автошляху, що веде із селища Ювілейне міста Луганськ Луганської області, дістав з кобури пістолет невстановленого зразка, спрямував ствол до голови цивільної особи Кононова Олександра Олександровича, 09.08.1967 р.н. та натиснув спусковий гачок, однак постріл не відбувся, тому що пістолет не був заряджений.

Далі Литвин С.А. приєднав до пістолета магазин, споряджений набоями, та здійснивши досилання набою у патронник, спрямував ствол до лоба цивільної особи Кононової Вікторії Володимирівни, 21.05.1972 р.н., після чого відвів пістолет в сторону Кононова О.О. та здійснив два постріли біля його голови, внаслідок чого одна куля дотично поранила шкіру потерпілого в області правої лопатки, від чого утворились незначні подряпини, а також від близького розташування дульного зрізу пістолета в момент пострілу виникла кровотеча із правого вуха Кононова О.О.

Після цього, Литвин С.А. наказав іншим невстановленим учасникам не передбаченого законом збройного формування принести прозорий полімерний пакет, який Литвин С.А. власноруч одягнув на голову Кононової В.В. та систематично душив її шляхом затягування його на шиї потерпілої, з метою припинення доступу повітря. В цей же час інші учасники не передбаченого законом збройного формування примушували Кононова О.О., всупереч волі, дивитися на те, як катують його дружину, з метою примусити потерпілих вчинити дії, що суперечать їх волі, у тому числі отримати від них відомості, що становлять інтерес для членів незаконного збройного формування, та визнання причетності останніх до диверсійної діяльності.

Далі Кононова О.О. та Кононову В.В. помістили у автомобілі не встановленої моделі та марки, погрожуючи при цьому застосуванням вогнепальної зброї, створивши таким чином зовнішні перешкоди для їх вільного пересування в просторі та часі, фактично обмеживши свободу пересування.

В автомобілі невстановленої марки та моделі, Литвин С.А., діючи умисно, з метою отримання відомостей, які становлять інтерес для учасників не передбаченого законом збройного формування, та визнання причетності Кононова О.О. та Кононової В.В. до диверсійних груп, подавлення волі потерпілих до супротиву, почав залякувати Кононову В.В. заподіянням тілесних ушкоджень шляхом відрізання її вуха. При цьому Литвин С.А. наказав невстановленій в ході досудового розслідування особі підпалити Кононовій В.В. вухо, що той і зробив за допомогою запальнички, чим завдав потерпілій сильного фізичного болю та морального страждання.

Враховуючи вищевикладене, Литвин Сергій Анатолійович в порушення вимог ст. ст. 27, 31, 33, 34, 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та ст. 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до неї, вчинив жорстоке поводження з цивільними особами шляхом катування громадян Кононова О.О. та Кононової В.В.

Таким чином, Литвин Сергій Анатолійович, 02.07.1973 р.н., обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Тобто, Литвин Сергій Анатолійович, 02.07.1973 р.н., обгрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, а також у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС СУ
ГУНП в Луганській області

Ірина БУНІНА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
Начальник відділу

Луганської обласної прокуратури

23 квітня 2024 року

 Андрій ЗІНЬКОВСЬКИЙ